

Kapitola první

Pravá láska

Láska je nádherný stav klidu, který se rozpíná celým naším tělem. Je to vlastně taková nehybná laskavá energie, při které cítíme velké bezpečí. Není to energie vášnivá, pošetilá a už vůbec ne majetnická. Jedná se o energii neutrální, tedy energii nadřazenou všem energiím. Se smutkem zjišťuji, že tento druh energie je v nás čím dál tím více potlačován. Je to dáno důvodem strachu z odmítnutí a z také pocitu méněcennosti, tedy že nejsme pro druhé dokonalí.

Je třeba se stát opravdu uvědomělou bytostí, abychom v sobě mohli opět naléznout bezpodmínečnou lásku.

To znamená:

- Vědomě se pozorovat a intenzivně na sobě pracovat.
- Bedlivě naslouchat svým emocím, pocitům a tělu.
- Upřímně se sám sebe ptát, jestli jsem to tak chtěl, proč mi to ten druhý řekl, čím jsem si to způsobil. Atd.

Slovo láska má v sobě velkou hloubku. Dnes však už tuto hloubku lidé častokrát nevidí, a tak ani nemohou prožívat hlubokou a pravou lásku. Jednáme-li s cílem manipulace, figuruje-li v jakémkoliv našem vztahu převážně závislost, prospěchářství a chtíč, nikdy opravdovou lásku nepoznáme. Je to naprosto jiný pocit a pohled, než jak nám je tímto systémem a společností podáván - jako ochuzení, které nám nedovolí žít plně šťastný život. Naplňte svá srdce bezpodmínečnou láskou a pochopíte, že život je nádherný a spravedlivý.

Stále více přibývá egoistů a pragmatiků. A protože je vše v dualitě, objevuje se naštěstí zároveň i skupina lidí, kteří mají ve svém vínku pomáhat objevovat opravdovou - božskou lásku v nás. Děkuje Bohu za tyto pomocníky, neboť sem byli sesláni, aby nás probrali z nepěkné iluze, kterou si sami tvoříme. Jsem vděčná, že i já Vás mohu pozvolna probouzet k lásce a to například prostřednictvím této knihy.

Co mé srdce aktuálně cítí a intuice vnímá v oblasti lásky?

- V dnešní době je zcela převrácená role i význam tohoto slova a prožitku.
- Většina lidí prožívá lásku jako závislost, touhu někoho vlastnit a měnit. Význam tohoto slova naprosto ztrácí boží hodnotu. Je to dáno tím, že málokdo doopravdy věří v sebe a má se rád.
- Lidé si myslí, že jsou milováni například tehdy, když na ně partner žárlí. Dokonce si mohou tuto situaci vynucovat a tím se přesvědčují, jestli je ten druhý opravdu „miluje“.
- Lidé si myslí, že milují, když toho druhého omezují. (Klidně i například v dobrém úmyslu, jen aby se mu něco nestalo a oni nezůstali sami.)
- Lidé jsou ochotni plně „milovat“ toho druhého, jen když se změní k jejich obrazu.
- Lidé neumějí stoprocentně svému partnerovi důvěřovat. K tomu je vede jejich vlastní nedůvěra v sebe. Vzniká partnerská válka, která je posílena egem obou partnerů.
- Láska jako pojem se používá často, ale prožívá se velmi těžce.
- Neznám ve svém okolí moc párů, kteří by lásku opravdu prožívali. Zním však mnoho párů, kteří manipulují, odsuzují a něco si ve svém partnerství dokazují.

Proč tomu tak je?

Lidem chybí láska a upřímnost k sobě samému. Naprosto ztratili víru v sebe, důvěru v sebe a svoji sebelásku. Z tohoto důvodu se neustále obracejí na druhé.

Házejí háčky, aby se mohli uchytit a doslova parazitovat na druhém, protože v druhých hledají to, co v nich samotných není. Je to lidská přirozenost. Pracuje zde rozum, tedy ego. Lidé neustále něco chtějí, něco potřebují. Málokdy jsou spokojeni s tím, co mají.

Nahlas se utvrzují: „Jsem perfektní, a proto hledám i perfektního partnera.“

Podvědomě však říkají: „Musím mít perfektního partnera, protože já perfektní nejsem.“

Nikdo však perfektní a dokonalý není, je to jen iluze. Všichni jsme takoví, jací jsme. Ano, partner je naším odrazem, ale tím, že na něm neustále hledáme chyby, tím vlastně říkáme, že my jsme plní chyb. To znamená, že se zcela nepřijímáme. To znamená, že se nemáme rádi.

Myslím tím doopravdy BEZPODMÍNEČNĚ rádi.

„Jsem dost dobrý takový, jaký jsem, pokud jsem opravdu sám sebou.“

Carl Rogers

Vidím to všude ve svém okolí. A protože sama za sebe vím, jak moc je obtížná práce na sobě, nedivím se a neodsuzuji. Někteří ani nevědí, co doopravdy znamená – mít se rád. Spousta lidí má vštípeno, že je dokonce sobecké vůbec něco takového říci a prožívat. Často mají z dětství převzato, že jsme tu přece od toho, abychom mysleli především na druhé.

Ale teď mi upřímně odpovězte. Jak můžeme myslet na druhé, když nemyslíme sami na sebe? Tímto způsobem žít se vlastně obětujeme. Tím nám ubývá sil a naprosto se vyčerpáváme. Z toho vyplývá, že ani na ty druhé potom nemáme energii.

Lidské duše jsou tolik zlomené, že dokonce už věří tomu, že jejich ego - jejich maska jsou těmi pravými.

Dokud nespádnou na opravdové dno, nikdy nemohou poznat pravou lásku v sobě, posléze v druhých.

- Jde o to být k sobě čestný. S největší upřímností si umět říci, co ve mně je. Najít svoji duši.
- Jde o to, přiznat si, že pokud mi na druhém něco vadí, je problém ve mně, ne v tom druhém.
- Jde o to, že pokud jsem kritický k druhým, nemám se rád.
- Mít se rád znamená také odporovat a říci razantní ne, jde-li něčí názor proti naší pravdě.

Jak v sobě poznáte rozdíl mezi láskou a egem?

Tento rozdíl můžete například sledovat na chování mezi dvěma lidmi, kteří se porovnávají.

Pokud začínáte větu slovem „Já“, to promlouvá zrovna Vaše ego a ne Vy jako bytost.

„Já si myslím, že jsem spolehlivý, a proto mi to raději nech udělat...“

Tím vlastně říkáme: „Ty za nic nestojíš, já to raději udělám.“ A to je situace, kdy mluví naše ego. Jedná se o nadřazování se. Je to iluze.

Opravdová láska by řekla: „Vím, jak se teď cítíš, pojď, pomůžu Ti.“

Ego k Vám promlouvá velmi razantně, hlučně a tvrdě:

„To si přece nenecháš?!“

Láska promlouvá mírným hlasem.

Láska mnohdy také znamená bolest a trápení. To je však naprosto v pořádku, protože je to přirozený proces našeho sebepoznání a hledání. Jen přes bolest nalezneme ten pocit opravdové harmonie. Zažijeme-li bolest v lásce, potom si daleko více vážíme a uchováваме lásku v nás.

Pokud opravdu chcete jít cestou k Bohu a k lásce, poslouchejte své šeptající srdce a řekněte rázně „DOST“ svému egu. Jakmile vznikají totiž rozhodnutí z rozumu, z ega, vždy je to špatné. Věřte mi. Ego není dobrý rádce.

Rozum Vám ukazuje snazší cestu, to ano. Ale je to cesta pryč od svého srdce. Cesta lásky je z počátku bolestivější, ale potom se na jejím konci objeví opravdový ráj.

Ted' mi mnozí jistě namítáte, že někdy se prostě nejde rozhodnout srdcem. Že jen díky rozumu jste jistou situaci zvládli a dovedli do poměrně uchopitelných závěrů. Já Vám však musím oponovat.

Klíčová rozhodnutí z rozumu jsou chybná.

Rozum máme proto, abychom jej používali při naší tvořivosti, ne abychom jím žili naše životy. Ani jej nemáme proto, abychom jím hodnotili ostatní. Rozum a náš mozek jsme dostali darem od Boha, abychom mohli vynalézat nové prospěšné věci a jimi pomáhat druhým. Nedostali jsme jej proto, abychom jím řídili svůj život.

Uvedu na příkladu:

Neklape mi manželství. Přitom jsem milující matkou, která pro svého partnera vaří, pere, uklízí a dělá, co mu jen na očích vidí. On však nechodí skoro domů a později dokonce zjišťuji, že má milenku. Rozum samozřejmě nabádá: „Prosím Tě, takhle si sama sebe vážíš? Raději uteč od něho pryč, zasloužíš si přece mnohem lepšího.“

A tak se začneme litovat a to nás žene do námi vytvořeného pekla. Stává se to především ženám, které byly vychovávány v naprosté pokoře a poslušnosti. Tyto ženy se v partnerství obětují a později se litují. Na partnerovi se stávají závislé, a tak se jejich partner stává silnějším článkem. Zákonitě slabost ženy velmi rychle vycítí a rázem jí začne vše zrcadlit. Doslova jí začne dávat najevo, že se nemá vůbec ráda, tím, že si jí neváží. Pokud však přijmeme, že vše, co prožíváme, jsme my sami, dokážeme tuto situaci vyčistit do úplné lásky.

Ano, je to velmi bolestná a těžká cesta, ale je to ta správná cesta.

Je to cesta uvědomění si naší situace. Znamená to, že si vyhraníme čas pro nás samotné.

„Ano, budu mít svou rodinu ráda, ale ne na úkor sebe.“

Uvidíte, že partner to vycítí a téměř okamžitě se ve svém chování změní.

Zde velký pozor, pokud vedle sebe máme partnera, který nás ponižuje a neváží si nás, je třeba vzít v potaz to, že se nám to celé děje, právě proto, že my si sami sebe nevážíme.

Do jaké míry my se nemáme rádi, do takové nám to bude partner ukazovat.

To znamená, že nemáme-li se dostatečně rádi, náš partner nám to ukazuje například svou lhostejností, arogancí a výčitkami.

Pokud však svoji situaci zavčas nepochopíme, může se stát, že nám to vesmír prostřednictvím našeho partnera bude zrcadlit až do neúnosné míry. Vše je velmi důležité správně pochopit. Lépe později, než nikdy. Protože potom by se nám stávalo, že bychom potkávali neustále dokola partnery tohoto ražení, dokud bychom zcela neprozřeli.

Ženy, které zůstávají s partnerem, který je například bije, jsou vesmírem silně nabádány k tomu, aby se začaly mít se rády. A to tím způsobem, že uznají, že všeho nepříjemného už bylo dost a že ony samy nechaly zajít tuto situaci daleko. Tehdy teprve vyhrájí nad sebou samými, zbaví se závislosti, která je ve vztahu nežádoucí a tím si už nikdy nenechají ubližovat. To je cílem této zkoušky. Získat zpět svoji lásku a sebedůvěru v životě.

Proto jsem psala, že je opravdu více než jen důležité, umět rozeznat, v jaké situaci jsme. Sama za sebe vím, že najít správnou cestu, je o velké sebe disciplíně.

Samotné se mi osvědčilo, že je vždy lepší se v klidu zastavit, podívat se na celou situaci s nadhledem, pochopit a uznat, že se zrovna nemám ráda, když jsou na mě ostatní nepříjemní a jednat později. Tentokrát však už se sebeláskou a klidem.

Vždy je velmi důležité se zahledět do sebe, do svého nitra a být k sobě naprosto upřímný.